Dosarul nr. 3-548/2023
2-23032810-12-3-02032023-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

06 aprilie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către Bantuș Ștefan împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, privind constatarea ilegalităţii răspunsului ***** din 07.02.2023 asupra cererii prealabile a reclamantului Bantuş Ştefan ***** din 25.01.2023, anularea Ordinului IGPF cu *****s din 12.01.2023 cu privire la încetarea raportului de serviciu restabilirea reclamantului Bantuş Ştefan la locul de muncă obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de numire/reconfirmare în funcţia de şef adjunct al Direcţiei regionale Sud în temeiul cererii de transfer din 03.01.2023 încasarea salariului pentru absenţa forţată de la locul de muncă, obligarea efectuării înscrierilor în dosarul personal şi carnetul de muncă al reclamantului Bantuş Ştefan în parte ce ţine de vechimea în muncă cu includerea perioadei de absenţă forţată de la locul de muncă ca stagiu de activitate și efectuarea tuturor plăţilor sociale pentru perioada absenţei forţate de la muncă, încasarea prejudiciului moral cauzat reclamantului Bantuş Ştefan în mărime de 100 000 și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

Bantuș Ștefan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, privind constatarea ilegalităţii răspunsului ***** din 07.02.2023 asupra cererii prealabile a reclamantului Bantuş Ştefan ***** din 25.01.2023, anularea Ordinului IGPF cu *****s din 12.01.2023 cu privire la încetarea raportului de serviciu restabilirea reclamantului Bantuş Ştefan la locul de muncă obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de numire/reconfirmare în funcţia de şef adjunct al Direcţiei regionale Sud în temeiul cererii de transfer din 03.01.2023 încasarea salariului pentru absenţa forţată de la locul de muncă, obligarea efectuării înscrierilor în dosarul personal şi carnetul de muncă al reclamantului Bantuş Ştefan în parte ce ţine de vechimea în muncă cu includerea perioadei de absenţă forţată de la locul de muncă ca stagiu de activitate și efectuarea tuturor plăţilor sociale pentru perioada absenţei forţate de la muncă, încasarea prejudiciului moral cauzat reclamantului Bantuş Ştefan în mărime de 100 000 și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a invocat în fapt că prin Ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră (IGPF)*****din 12.01.2023, cu privire la încetarea raportului de serviciu s-a ordonat încetarea raportului de serviciu al comisarului principal Bantuş Ştefan Ştefan, Şef adjunct al Direcţiei regionale Sud a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră de pe 13.01.2023.

La fel în ordin s-a menţionat: ”Prin Hotărârea Guvernului nr. 520/2022 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr.1145/2018 cu privire la organizarea şi funcţionarea Inspectoratului General Poliţiei de Frontieră, a fost aprobată structura nouă a Inspectoratului General Poliţiei de Frontieră. În scopul executării Hotărârii Guvernului menţionate supra, prin ordinul MAI. ***** din 05.12.2022 (atenţie) a fost dus în aplicare Statul de personal al Direcţiei regionale Sud a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, precum şi (atenţie) a fost aprobat Statul organizare al Direcţiei regionale Sud Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

Relevă că la 07.12.2022 a fost emis ordinul IGPF *****cu privire la preavizarea angajaţilor (atenţie) Inspectoratului General al Politiei de Frontieră, consecvent, la 14.12.2022 comisarul-principal Bantuş Ştefan Ştefan a fost preavizat despre reducerea funcţiei deţinute de Şef adjunct al Direcţiei regionale Sud a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

Urmare a reducerii funcţiei deţinute comisarului-principal Bantuş Ştefan Ştefan i s-a propus funcţia de Ofiţer principal al Serviciului ordine publică şi intervenţii exploziv (atenţie) al Sectorului Politiei de Frontieră Aeroportul International Chisinău, Comisarul principal Bantuş Ştefan Ştefan a refuzat să fie numit în funcţia propusă (proces verbal nr. 01 din 11.01.2023).

Afirmă că, în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (1) lit. f) (în cazul lichidării entităţii din care face parte sau al reducerii postului din statele de personal dacă funcţionarul nu poate fi încadrat în altă funcţie publică cu statut special sau refuză transferul său într-o altă funcţie).

Susține că la 14.12.2022, la sediul Direcţiei regionale Centru, unde reclamantul Bantuş Ştefan s-a aflat în deplasare de serviciu fără acordul acestuia conform Ordinului IGPF ***** din 08.07.2022, pe perioada stării de urgenţă, inclusiv pînă la momentul concedierii.

Menționează că în conformitate cu art. 38 alin. (5) din Legea nr. 288/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a fost preavizat despre faptul că funcţia deţinută de reclamant, Şef adjunct al Direcţiei regionale Sud a IGPF al MAI, a fost redusă, în baza Ordinului MAI ***** din 05.12.2022.

Totodată, în preavizul respectiv Bantus Ştefan a fost preîntâmpinat că potrivit normei prenotate la expirarea termenului de 30 zile calendaristice din momentul preavizării, în cazul în care nu va accepta ofertele înaintate de către Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră al MAI, privind continuarea activităţii în una din funcţiile cu statut special disponibile, raportul de serviciu urmează a fi încetat.

Afirmă că pe acest preaviz ca şi procedură administrativă reglementată de Codul Administrativ nr. 116/2018 Bantuş Ştefan a invocat faptul că, prezentul preaviz contravine normelor legale în vizoare.

Relevă că prin această procedură se urmăreşte scoaterea sa din funcţia de Sef adjunct al DR Sud într-un mod abuziv. Menționează că conform prevederilor Legii nr. 288/2016,

Articolul 33 alin. (3) „Trimiterea în deplasare în interes de serviciu a funcţionarului public cu statut special se realizează conform prevederilor Codului muncii”.

Autoritatea publică Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră (în continuare IGPF), nu a ţinut cont de aceste prevederi legale care reglementează obligaţia de a i se menţine locul de muncă dar nu reducerea acestuia cu preavizarea angajatului Bantuş Ştefan.

Or, în cazul în care IGPF nu putea menţine locul de muncă şi iniţia reducerea acestuia, atunci trebuia să înceteze deplasarea de serviciu a angajatului Bantuş Ştefan ca acesta să revină la locul de muncă de bază unde să fie preavizat si să beneficieze de garanţiile prevăzute de legislaţie.

Invocă că în dezacord cu aceste proceduri, Bantuş Ştefan a depus la sediul DR Centru, unde era în deplasare pe numele Şefului DR Centru Craevschi Oleg, cererea ***** din 20.12.2022, ulterior cererea prealabilă *****din 21.12.2022 prin care a comunicat ”Vă informez despre faptul că prevederile Ordinului MAI ***** din 05.12.2022 nu i-au fost aduse la cunoştinţă vină în prezent, nici reclamantului nici altor colegi din cadrul DR Centru, astfel, relevă că acest ordin nu îşi poate produce efectele juridice asupra persoanelor cărora nu le-a fost adus la cunoştinţă, prevederi reglementate de art. 139 Cod administrativ 116/2018. În contextul celor expuse, consideră că îi sunt încălcare drepturile şi garanţiile de a îmi căuta un loc de muncă, prin faptul că sunt menţinut în deplasare pe perioada preavizării concomitent fiind informat că funcţia mea a fost redusă”.

Afirmă că în aceeaşi cerere prealabilă, Bantuş Ştefan a solicitat ”Eliberarea în regim de ursentă a copiei Ordinului MAI ***** din 05 decembrie 2022”.

Declară că din conţinutul ordinului contestat, reclamantul Bantuş Ştefan a aflat la 12.01.2023 despre existenta Ordinului IGPF *****din 07 decembrie 2022.

La 25.01.2023, după ce a fost concediat, reclamantul Bantuş Ştefan a depus o cerere în adresa Şefului IGPF, Rosian Vasiloi prin care a informat că prevederile Ordinului IGPF *****din 07.12.2022 ”Cu privire la preavizarea angajaţilor subdiviziunilor regionale ale IGPF”, nu i-au fost aduse la cunoştinţă, la fel a solicitat să îi fie furnizată copia de pe careva act cu semnătura reclamantului care demonstrează faptul că a făcut cunoştinţă cu Ordinul IGPF *****din 07.12.22 cu preavizarea, motivul pentru care nu i-a fost adus la cunoştinţă acest ordin şi furnizarea copiei Ordinului IGPF *****din 07 decembrie 2022.

Relevă că la această cerere, reclamantul a primit răspunsul IGPF nr. Nr. 35/18-1-1126 din ”10” februarie 2023 (copia se anexează), prin care a fost informat că ”Inspectoratul General al Politiei de Frontieră a examinat cererea dvs. cu privire la accesul la informaţie din 25.01.2023 și Vă comunică următoarele: ”Iniţial specifică că, prin Ordinul IGPF ***** din 08.07.2022 a fost trimis în deplasare în interes de serviciu in cadrul Direcţiei regionale Centru, începând cu data de 08.07.2022. La data de 15.12.2022, în cadrul şedinţei desfăşurată de Direcţia regională Centru a IGPF, a fost adus la cunoştinţă efectivului Direcţiei regionale Centru conţinutul Ordinului IGPF *****din 07.12.2022 cu privire la preavizarea angajaţilor subdiviziunilor regionale ale IGPF”.

Menționează că acest răspuns, susţine reclamantul Bantuş Ştefan este unul fals, deoarece el nu a fost invitat şi nici nu a participat în general la careva şedinţă în cadrul DR Centru la 15.12.2022, şi nici la care să-i fie adus la cunoştinţă Ordinul IGPF nr. 742 din 07.12.22, mai mult ca atît, reclamantul a fost preavizat la 14.12.22. La acest răspuns i-a fost

anexat şi copia Ordinului IGPF *****fără a fi careva semnătură a reclamantului care dovedeşte faptul ca a luat cunoştinţă cu acesta.

Nefiind de acord cu acest răspuns, reclamantul Bantuş Ştefan l-a contestat cu cerere prealabilă la data de 15.02.2023, în care reclamantul a indicat asupra faptului că nu a participat la careva şedinţă la 15.12.22 si nici nu a fost invitat la o astfel de şedinţă, iar răspunsul IGPF conţine informaţii false, iar dacă există probe în susţinerea răspunsului IGPF să fie prezentate reclamantului, de exemplu copia procesului verbal al şedinţei din 15.12.2022 cu semnătura reclamantului Bantus Stefan, copiile declaraţiilor martorilor care au confirmat că reclamantul Bantus Ştefan a participat la careva şedinţă la 15.12.22 şi că i-a fost adus la cunoştinţă Ordinul IGPF nr, 742 cu privire la preavizare.

Relevă că în dezacord cu cele expuse, în contextul faptului că lui Bantuş Ştefan nu i-a fost comunicat Ordinul MAI ***** din 05.12.2022, ultimul a expediat mai multe cereri în adresa autorităţii emitente, Ministerul Afacerilor Interne prin care a informat ”Vă informez despre faptul că prevederile Ordinului MAI ***** din 05 decembrie 2022, nu mi-a fost adus la cunoştinţă pînă în prezent, nici mie nici altor colegi din cadrul DR Centru sau alte Direcţii regionale din cadrul IGPF, prevederile acestuia fiind ţinute în mare secret, iar de fapt, corect ar fi ca mai întîi să fie adus la cunoştinţă Ordinul MAI ***** din 05 decembrie 2022 şi apoi să fie preavizaţi angajaţii doar a căror funcţii urmează a fi reduse”.

La fel a solicitat ”Furnizarea în reeim de urşentă a copiei integrale a Ordinului MAI ***** din 05 decembrie 2022, în format electronic si pe suport de hîrtie”.

La cererea reclamantului Bantuş Ştefan de a-i fi furnizată copia acestui Ordin ***** din 05.12.2022 a primit răspunsul ***** din 21 decembrie 2022 din partea MAI cu informarea despre faptul expedierii conform competentei Ia IGPF.

Indică că la 24.01.2023, reclamantul Bantuş Ştefan a depus o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea răspunsului nr.35/18-258 din 12.01.2023, invocînd încălcarea mai multor drepturi ale acestuia, inclusiv încălcarea flagrantă a pct. 6 al Ordinului MAI ***** din 05.12.2022, prin care este obligatorie aducerea Ia cunoştinţa personalului subdiviziunilor regionale ale IGPF, prevederile Ordinului MAI ***** din 05.12.2023.

Menționează că la 08.02.2023. reclamantul Bantuş Ştefan a primit răspunsul IGPF ***** din ”06” februarie 2023 (semnat la 08.02.2023 - a se vedea semnătura electronică a Şefului IGPF) în care a fost informat, Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră (în continuare IGPF) a examinat cererea dvs., şi Vă comunică următoarele. Materialele dosarului administrativ denotă că obiect al prezentei proceduri prealabile constituie examinarea lesalităţii răspunsului IGPF cu privire la furnizarea informaţiei, în speţă a Ordinului MAI ***** din 05 decembrie 2022. Urmare a examinării prin prisma prevederilor art. 167 din Codul administrativ nr. 116 din 19 iulie 2018 a răspunsului contestat precum şi a materialelor dosarului administrativ, nu pot fi identificate vicii de natură să conducă la anularea acestuia, acesta fiind emis conform prescripţiilor legale. Respectiv solicitarea privind anularea răspunsului IGPF, nr.35/18- 258 din 12 ianuarie 2023, se respinge ca fiind neîntemeiată..”.

Declară că la 23.02.2023, reclamantul Bantuş Ştefan a primit prin intermediul poştei electronice răspunsul IGPF nr. Nr. 35/18-1-1489 din ”22” februarie 2023 (semnat la 23 februarie 2023), (copia se anexează), prin care a fost informat că: ”Potrivit art.162 alin.(1) din Codul administrativ nr.116 din 19 iulie 2018, procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. In acest context, răspunsul cu nr.35/18-

1-976 din 06 februarie 2023 de jure nu poate fi supus contestării cu procedură prealabilă, în condiţiile în care, prin acesta s-a examinat o procedură prealabilă. Prin urmare, revendicarea de a anula răspunsul cu nr.35/18-1-976 din 06 februarie 2023 este una inadmisibilă. Mai mult, normele Codului administrativ reglementează expres etapele procedurii de contestare a unui act administrativ individual, cît şi căile de atac.

Relevă că în consecinţă Ia 13.01.2023 a fost semnat răspunsul IGPF nr. 35/18-1-258 din 12.01.2023, prin care IGPF a refuzat eliberarea copiei Ordinului MAI ***** din 05.12.2022, întru-un mod inexplicabil din punct de vedere legal, atîta timp cît la punctul 6 al Ordinului MAI ***** din 05.12.22 conform unor informaţii auzite de Bantuş Ştefan de la colegii din resursele umane, este specificat aducerea la cunoştinţă a prezentului ordin personalului subdiviziunilor regionale ale IGPF, care este o condiţie obligatorie a actului administrativ, fapt care nu a fost executat, ba chiar refuzat să fie executat de IGPF la cererea scrisă a Dlui Bantuş Ştefan.

Menționează că la 03.01.2023, Bantus Ştefan a depus o cerere în adresa Şefului IGPF, Rosian Vasilor prin care a manifestat acordul si a solicitat să fie numit/transferat în funcţia de sef adjunct al DR Sud, funcţie aprobată prin Ordinul MAI ***** din 05.12.2022 (a se vedea anexa nr. 9 a Ordinului prenotat care se anexează la prezenta cerere de chemare în judecată), funcţie existentă, vacantă, echivalentă, cu aceeaşi denumire, din acelaşi compartiment ”conducerea DR Sud” deci aceeaşi funcţie deţinută de reclamantul Bantus Ştefan, condiţie reglementată de art. 38 alin. (1) lit. f) al Legii nr. 288/2016 funcţionarului public cu statut special...” în cazul lichidării entităţii din care face parte sau al reducerii postului său din statele de personal, dacă funcţionarul nu poate fi încadrat în altă funcţie publică cu statut special sau refuză transferul său într-o altă funcţie” deci reclamantul Bantus Ştefan nu a refuzat transferul în o altă funcţie ba chiar a manifestat în scris transferul/numirea în funcţia de sef adjunct DR Sud care exista conform Ordinului MAI ***** din 05.12.2022.

Indică că la 13.01.2023 după ce a fost concediat a fost semnat răspunsul IGPF ***** din 12.01.2023, prin care IGPF a răspuns că ”în consecinţă, specificăm că în procesul reorganizării, Inspectoratul v-a acţiona în conformitate cu prevederile care reglementează paliera reorganizării, neadmitând ingerinţe necorespunzătoare”.

Astfel invocă că, autoritatea publică IGPF nu a respectat prevederile art. 38 alin. (1) lit. f) al Legii nr. 288/2016 funcţionarului public cu statut special, pentru că reclamantul Bantus Ştefan a manifestat în scris acordul de a fi transferat într-o funcţie vacantă si existentă conform noii structuri, iar Ordinul de concediere,*****IGPF este ilegal.

Menționează că conform art. 88 lit. c) Codul muncii nr. 154/2003 reglementează propunerea scrisă odată cu preavizarea şi nu în ultima zi: ” o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcţie) în cadrul unităţii respective (cu condiţia că astfel de loc de muncă (funcţie) există la unitate, iar salariatul preavizat întruneşte cerinţele necesare pentru suplinirea acestuia) ”.

Susține că în ordinul IGPF nr.742/ps din 07.12.2022 cu privire la preavizarea angajaţilor subdiviziunilor regionale ale IGPF, temei de emitere a acestuia a fost indicat ”... în conformitate cu art. 38 alin (5) din Legea nr. 288/2016privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 88 din Codul muncii ...” deci art. 88 Codul muncii a stat la baza juridică de emitere a Ordinului prenotat cu privire la preavizare.

Astfel, chiar autoritatea publică, IGPF, invocă temei juridic la preavizarea reclamantului art. 88 Codul muncii pe care nu l-a respectat, fiindcă nu a propus în scris odată cu preavizarea funcţie reclamantului, dar a propus verbal si în ultima zi de preavizare. cu o zi înainte de a concedia reclamantul.

Mai mult susține că, raportul dat spre semnare, care nu reprezintă o propunere a angajatorului, la caz. Dl Bantus Ştefan a refuzat să îl semneze, deoarece el nu a avut intenţia să solicite angajatorului să fie transferat în funcţia de ”Ofiţer principal al Serviciului ordine publică şi intervenţii exploziv al Sectorului Poliţiei de Frontieră Aeroportul Internaţional Chisinău” si a solicitat Şefului Direcţiei regionale Centru să îi fie făcută propunerile în scris după cum este reglementat de art. 88 al Codului Muncii ”o dată cu preavizarea în lesătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcţie) în cadrul unităţii respective (cu condiţia că astfel de loc de muncă (funcţie) există la unitate, iar salariatul preavizat întruneşte cerinţele necesare pentru suplinirea acestuia)”.

Consideră că un raport al unui angajat către şeful IGPF, poate să fie înaintat de angajat la iniţiativa sa, dar nu la impunerea din partea angajatorului sau reprezentantului angajatorului spre semnare a unui raport tipizat care include nişte înscrisuri de tipul ”cu nivelul de salarizare ... sunt de acord”, deoarece angajatul Bantus Ştefan nu este de acord cu un nivel de salarizare inferior funcţiei deţinute, (generat de condiţiile preavizării ilegale), prevederi reglementate de Legea nr. 270/2018 cu privire la salarizare.

Declară că un raport depus de către angajat trebuie să fie o manifestare de voinţă a angajatului, dar nu o situaţie impusă de instituţia IGPF.

Astfel, ulterior, tot în ziua de 11.01.2023, Bantuş Ştefan a fost invitat repetat în Biroul Şefului DR Centru. Craevschi Oleg unde a fost întocmit un proces-verbal cu nr, 01 din 11.01.2023 în care Bantus Ştefan și-a expus poziţia sa în coraport cu ”Raportul tipizat” fiind indicat în procesul verbal faptul că ”Decizia angajatului: Refuz de a semna raportul prin care urma să îmi expun acordul sau dezacordul de a fi numit în funcţia de Ofiţer principal al Serviciului ordine publică şi intervenţii exploziv al Sectorului Poliţiei de Frontieră Aeroportul Internaţional Chişinău. Motivul: Nu doresc să mă expun asupra deciziei privind acordul sau dezacordul asupra funcţiei propuse de Ofiţer principal al Serviciului ordine publică şi intervenţii exploziv a! Sectorului Politiei de Frontieră Aeroportul Internaţional Chişinău din motiv că solicit ca propunerea să fie făcută în scris , ca eu să am timp să mă eindesc şi să iau o decizie asupra propunerii în cauză. Conform Codului administrativ, inclusiv tinînd cont de fainul că domiciliul, familia si locul de muncă de bază e în altă localitate, referitor la faptul transferării în funcţie vacantă am scris la 03.01.2023 o cerere pe numele Şef IGPF cu acordul pentru funcţia de Şef adjunct al DR Sud. Ordinul MAI ***** din 05.12.22 nu mi-a fost adus la cunoştinţă. La momentul preavizării mă aflam în deplasare. Răspuns la cererile si contestaţiile adresate nu am primit pînă în prezent. Solicit o copie autentificată a Procesului verbal. Consider toate acţiunile în adresa mea făcute ilegal, o hărţuire la locul de muncă în vederea determinării la demisie, o tortură psihologică asupra mea. 11.01.2023 ora 11:54”.

Menționează că ulterior, semnării procesului verbal nr. 1 din 11.01.2023, angajatul Bantuş Ştefan a aşteptat să îi fie făcută o altă propunere în scris din partea angajatorului, din contul multitudinilor de funcţii vacante care existau la acel moment şi care îi puteau fi

propuse, inclusiv funcţia de şef adjunct al Direcţiei regionale Sud a IGPF, funcţie care la acel moment era vacantă, avea aceeaşi denumire chiar cu funcţia deţinută de Ştefan Bantuş iar el întrunea perfect toate condiţiile pentru funcţia dată, propunere care nu a fost făcută de către angajator, fiind de fapt obligat să facă acest lucru de către prevederile legislaţiei muncii, pentru a asigura continuitatea activităţii funcţionarilor publici cu statut special din subordine conform domeniilor de specialitate în care s-au format pe parcursul activităţii în cadrul IGPF, inclusiv şi pentru faptul că în preaviz a fost indicat faptul că dacă Bantuş Ştefan va refuza ’’ofertele înaintate de către IGPF al MAI, privind continuarea activităţii în una din funcţiile cu statut special disponibile...” iar funcţia de şef adjunct al direcţiei Regionale Sud, 2 funcţii cum au existat pînă la reorganizare aşa şi după reorganizare există erau disponibile la acel moment, de nivelul A02, dar angajatorul cu rea intenţie nu i-a propus-o lui Bantuş Ştefan spre a fi transferat şi nici nu a acceptat cererea din 03.01.2023 calificînd-o ca o ’’ingerinţă necorespunzătoare”, anume cu rea intenţie, pentru a îl concedia prin faptul pretinsului refuz al unei propuneri verbale cu privire la o funcţie de execuţie nivelul A03 (Ofiţer principal al Serviciului ordine publică şi intervenţii exploziv al Sectorului Poliţiei de Frontieră Aeroportul Internaţional Chişinău, care este în cadrul unei alte unităţi decît cea din care făcea parte locul de muncă al lui Bantuş Ştefan, adică DR Sud, unitate amplasată la 180 km de unitatea în care activa Bantuş Ştefan, de domiciliul acestuia unde locuieşte cu familia şi are la întreţinere 3 copii minori cu vîrsta sub 14 ani) în ciuda faptului că funcţia de şef adjunct al DR Sud deţinută de Bantuş Ştefan era vacantă şi continua să existe cu aceeaşi denumire.

Susține că Bantuş Ştefan pe perioada activităţii în cadrul IGPF și anume 20.01.2020 - 13.01.2023 (cu excepţia perioadei 25.01.2022-06.07.2022 perioadă în care a fost sancţionat/transferat ilegal şi apoi prin restabilit în funcţie, fapt constatat prin Hotărîrea de Judecată Rîşcani din 06 iulie 2022) a detinut funcţia de sef adjunct al Direcţiei regionale Sud a IGPF.

Declară că în această perioadă a fost stimulat de mai multe ori ceea ce demonstrează că Bantuş Ştefan şi-a îndeplinit obligaţiile de serviciu cu dedicaţie şi profesionalism, fiind caracterizat pozitiv, fiind în 2020 stimulat cu cea mai înaltă distincţie din IGPF prin Ordinul IGPF ***** din 21.08.2020 şi anume ’’Crucea pentru merit a Politiei de Frontieră clasa 1”.

Menționează că potrivit Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr.288 din 16.12.2016, este definită noţiunea de funcţionar public cu statut special - persoană angajată în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, în autorităţile administrative sau instituţiile din subordinea acestuia, care deţine grade speciale şi exercită sarcini ce ţin de competenţa entităţii din care face parte, în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Conform art. 5 din Legea nr. 288/2016, activitatea funcţionarului public cu statut special se desfăşoară exclusiv în baza legii şi pentru executarea acesteia, în interesul persoanei şi al comunităţii, potrivit principiilor profesionalismului, confidenţialităţii, integrităţii profesionale si loialităţii, stabilităţii în funcţia publică, colaborării si cooperării, imparţialităţii si nediscriminării. transparentei, obiectivitătii, eficientei, responsabilităţii si subordonării ierarhice.

Invocă că în conformitate cu art.38 alin.(1) lit.f) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nr.288 din 16.12.2016, raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situaţii:

în cazul lichidării entităţii din care face parte sau al reducerii postului său din statele de personal, dacă funcţionarul nu poate fi încadrat în altă funcţie publică cu statut special sau refuză transferul său într-o altă funcţie (de fapt reclamantul Bantuş Ştefan si-a manifestat acordul în scris la 03.01.2023 prin cererea de transfer/numire/reconfinnare în funcţia de sef adjunct al Direcţiei resionale Sud).

Relevă că potrivit art.33 alin.(2) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nr.288 din 16.12.2016, transferul funcţionarului public cu statut special se face într-o funcţie echivalentă cu cea deţinută sau într-o funcţie de nivel inferior la cererea scrisă a funcţionarului, cerere pe care reclamantul a înaintat-o la 03.01.2023 pentru a fi transferat în funcţia de sef adjunct DR Sud funcţie aprobată în Ordinul MAI ***** din 05 decembrie 2022 la Anexa nr. 9.

Menționează că potrivit pct.9 alin.(1) al Regulamentului cu privire cu privire la ocuparea funcţiilor publice cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 460 din 22.06.2017, pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, transferul funcţionarului public cu statut special presupune numirea acestuia într-o funcţie vacantă din cadrul aceleiaşi autorităţi administrative/institutii sau din altă autoritate administrativă/institutie a Ministerului Afacerilor Interne: transferul funcţionarului public cu statut special se face într-o funcţie publică cu statut special echivalentă cu funcţia deţinută de acesta sau într-o funcţie de nivel inferior, la cererea scrisă a funcţionarului, cu respectarea prevederilor Reeulamentului cu privire la evoluţia în carieră a funcţionarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aspecte pe care reclamantul Bantus Ştefan le-a îndeplinit.

Mai mult ca atît reclamantul, Bantuş Ştefan, consideră că încetarea raportului de muncă cu el, este ilegală si încalcă dreptul individual al reclamantului la muncă, ea nu este nici în interesul comunităţii, or, încetarea raportului de muncă cu un angajat calificat, ce se confirmă prin diplomele de studii ataşate, copiile de pe fişa de stimulări a reclamantului Bantuş Ştefan, fără ca să existe alte impedimente, contravine principiilor profesionalismului, integrităţii profesionale si loialităţii, stabilităţii în funcţia publică, colaborării și cooperării, imparţialităţii și nediscriminării, transparentei, obiectivitătii, eficientei si responsabilităţii (art. 5 Legea 288/13.12.2016, principiile profesionale ale funcţionarului public cu statut special).

Declară că conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Articolul 7 al aceluiaşi Cod prescrie că, autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acţionează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

Susține că în conformitate cu prevederile art. 10 din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Menționează că în conformitate cu art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) al Codului administrativ nr. 116 din 19.07.2018, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Conform art. 206 din Codul administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ). Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin. (1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

Ordinul IGPF cu *****s din 12.01.2023 a fost emis ilegal în partea concedierii lui Bantuş Ştefan din motivul că nu a fost consultată opinia organului sindical, dat fiind faptul că Bantuş Ştefan este membru de sindicat.

Indică reclamantul Bantus Ştefan că este membru de sindicat, al sindicatului ”FRONTIERA”, fapt confirmat de răspunsul ***** din 20 ianuarie 2023 (copia se anexează) emis de Preşedintele Asociaţiei ”FRONTIERA”, Vasile Bînzaru.

Contractul Colectiv de Muncă înregistrat cu nr. 1846 din 03.02.2021 pentru anii 2021 - 2026 încheiat între Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră şi Sindicatul ’’FRONTIERA”:

Art. 1 alin. (8) ”Părţile garantează, realizarea drepturilor si obligaţiunilor membrilor de sindicat prevăzute de legislaţia în vigoare, Statutul sindicatului, Convenţia Colectivă la nivel de ramură şi prezentul Contract Colectiv de Muncă”.

Art. 2 alin. (1) ”Sub incidenţa prezentului Contract Colectiv de Muncă cad salariaţii, membrii de sindicat, care i-au împuternicit pe reprezentanţii lor să participe la negocierile colective, să elaboreze şi să încheie prezentul Contract Colectiv de Muncă în numele lor”.

Art. 26 alin. (2) ”Ca excepţie de la prevederile alin.(1), salariatul va fi numit, cu acordul său, într-o funcţie, cu un coeficient de ierarhizare esal sau inferior celei deţinute, fără necesitatea participării la concurs sau susţinerea examenului privind profesionalismul posedat, dacă intervine una din următoarele situaţii: a) ca urmare a reorganizării unităţii, postul ocupat a fost redus”.

Art. 27 alin. (2) ”în caz de reducere a numărului sau a statului de personal, de dreptul preferenţial de a fi lăsat la locul de muncă beneficiază angajaţii care se încadrează, în criteriile prevăzute în art. 183 alin. (2) din Codul Muncii al Republicii Moldova”.

Art. 28 alin. (2) ’’încetarea contractului individual de muncă sau raportului de serviciu a unui membru de sindicat în cazurile prevăzute la art. 38 alin.(l) lit.f) şi j) din Legea nr.288

din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, va avea loc cu consultarea prealabilă a orsanului sindical în formă scrisă, cu excepţia cazurilor de lichidare a unităţii.

Susține că toate aceste circumstanţe demonstrează caracterul ilegal al ordinul IGPF cu *****s din 12.01.2023, cu privire la încetarea raportului de serviciu a reclamantului Bantus Ştefan, pe motiv că nu a fost consultată prealabil organul sindical FRONTIERA în formă scrisă, iar Ordinul de concediere trebuie anulat de către Instanţa de Judecată.

Astfel susține că, Ordinul IGPF cu *****s din 12.01.2023 în care lipseşte complet motivarea de fapt si de drept (nu este specificat de ce anume acea funcţie i-a fost propusă lui Bantus Ştefan si de ce nu i-a fost propusă funcţia de şef - adjunct al Direcţie regionale Sud si de ce nu i-a fost acceptată cererea de transfer în această funcţie din 03.01.2023, dat fiind faptul că Bantus Stefan întrunea perfect condiţiile pentru această funcţie si ea era vacantă, nu este indicat ce motive au stat la baza emiterii ordinului de încetare a raportului de serviciu cu Bantus Ştefan în situaţia în care acesta nu a refuzat si a solicitat printr-o cerere să fie numit/transferat în funcţia de sef adjunct as DR Sud în situaţia în care această funcţie era vacantă iar Bantus Ştefan si-a manifestat acordul pentru ea, nu a fost indicat motivul care a stat la baza propunerii "verbale ” a funcţiei de Ofiţer principal al Serviciului ordine publică şi intervenţii exploziv al Sectorului Poliţiei de Frontieră Aeroportul Internaţional Chişinău, care este în cadrul unei alte unităţi decît cea din care făcea parte locul de muncă al lui Bantus Ştefan, adică DR Sud, unitate amplasată la 180 km de unitatea în care activa Bantus Ştefan, de domiciliul acestuia unde locuieşte cu familia şi are la întreţinere 3 copii minori cu vîrsta sub 14 ani), este un act administrativ ilegal, dat fiind faptul că contravine reglementărilor art. 118 si 31 ale Codului administrativ care condiţionează legalitatea actului administrativ individual.

La fel relevă că la emiterea ordinul IGPF cu *****s din 12.01.2022 angajatului Bantuş Ştefan, i-au fost încălcate grav drepturile garantate la art. 94 alin. 1 al Codului administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele si circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a ii emis ”, precum şi încălcate grav prevederile art. 94 și art. 95 alin. (1) ale Codului administrativ: ”Autoritatea publică poate renunţa la audiere în cazul în care actul este exclusiv avantajos pentru participant şi nu există participanţi cu interese opuse care să fie afectaţi prin actul respective”, iar încălcarea acestor drepturi de a fi audiat au dus la omiterea posibilităţii de transfer a lui Bantus Ștefan în multitudinea de funcţii vacante existente echivalente funcţiei deţinute de Bantus Stefan, 2 funcţii de şef adjunct al DR Sud, lezarea dreptului de a-şi exprima poziţia sa cu referire la funcţia propusă, cu referire la salarizare, cu referire la examinarea altei opţiuni de transfer într-o altă funcţie, inclusiv funcţia echivalentă vacantă în care Bantuş Ştefan a activat şi pînă la concediere şi întrunea toate condiţiile să fie numit anume în acea funcţie conform prevederilor legale.

Afirmă că la 07.12.2022 a fost emis ordinul IGPF *****cu privire la preavizarea angajaţilor (atenţie) Inspectoratului General al Politiei de Frontieră.

Consecvent, la 14.12.2022 comisarul-principal Bantuş Ştefan Ştefan a fost preavizat despre reducerea funcţiei deţinute de Şef adjunct al Direcţiei regionale Sud a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

Declară că urmare a reducerii funcţiei deţinute comisarului-principal Bantuş Ştefan Ştefan i s-a propus funcţia de Ofiţer principal al Serviciului ordine publică şi intervenţii exploziv (atenţie) al Sectorului Politiei de Frontieră Aeroportul International Chisinău. Comisarul principal Bantuş Ştefan Ştefan a refuzat să fie numit în funcţia propusă (proces verbal nr. 01 din 11 ianuarie 2023).

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (1) lit. f) (în cazul lichidării entităţii din care face parte sau al reducerii postului din statele de personal dacă funcţionarul nu poate fi încadrat în altă funcţie publică cu statut special sau refuză transferul său într-o altă funcţie), art. 49 alin. (5) din legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerile al Interne, art. 4 alin (2), art. 42 alin. (6) din legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public şi pct. 18 din Regulamentul cu privire la organizarea şi funcţionarea Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1145 din 21 noiembrie 2018..."

Susține că chiar din conţinutul ordinului IGPF nr. 40 din 12.01.2023 este evidentă încălcarea flagrantă a temeiurilor legale invocate, deoarece raportul de serviciu cu Bantuş Ştefan putea fi încetat doar în cazul în care acesta "nu putea fi încadrat în altă funcţie publică cu statut special sau refuza transferul său într-o altă funcţie", iar Bantuş Ştefan de fapt putea fi (trebuia) încadrat în funcţia publică cu statut special "şef adjunct al DR Sud a IGPF", în baza cererii sale din 03.01.2023 prin care a solicitat să fie numit/transferat în funcţia vacantă de "şef adjunct al DR Sud a IGPF", aceeaşi funcţie deci nu a refuzat transferul într-o funcţie echivalentă vacantă, astfel ordinul IGPF cu *****s din 12.01.2023 conţine un viciu deosebit de grav şi acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanţelor, ceea ce demonstrează caracterul ilegal al acestui act administrativ.

Menționează că în ordinul IGPF cu *****s din 12,01.2023, nu este indicat acţiunile întreprinse de angajator în vederea respectării garanţiilor de muncă a funcţionarului public cu statut special Bantus Ştefan precum si acţiuni care ar fi fost întreprinse în încercarea de a asigura stabilitatea în funcţia publică (în conformitate cu prevederile art. 14 lit.j) ale Legii nr. 158/2008 ''Drepturile generale ale funcţionarului public ...să beneficieze de stabilitate în funcţia publică deţinută, precum si de dreptul de a fi promovat într-o funcţie publică superioară") a angajatului Bantus Ştefan, care a acces în această funcţie în mod transparent în baza unui concurs. în care s-au investit resurse privind formarea profesională. îndeosebi în domeniul investigaţiilor speciale.

Declară că în speţă au fost încălcate drepturile lui Bantuş Ştefan în calitate de funcţionar public, în parte ce ţine de stabilitatea în funcţia publică cu statut special reglementat la art. 5 al Legii nr. 288/2016 şi dreptul la muncă reglementat de art. 43 al Constituţiei Republicii Moldova "Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alesere a muncii, la condiţii echitabile si satisfăcătoare de muncă, precum si la protecţia împotriva şomajului".

Totodată susţine reclamantul Bantuş Ştefan că, Direcţia resurse umane al IGPF nu a întreprins toate măsurile legale necesare pentru soluţionarea chestiunii în raport cu funcţia de sef adjunct al DR Sud, manifestată prin neexaminarea posibilităţii transferării/numirii lui Bantus Ştefan în funcţia de sef adjunct al DR Sud, funcţie prevăzută în statele de personal

noi aprobate prin Ordinul MAI ***** din 05.12.2022 si care la momentul preavizării era deţinută de reclamant.

Declară că, punînd la baza soluţionării speţei principiul proporţionalităţii şi individualizării, emiterea ordinul IGPF cu *****s din 12.01.2023 cu privire la concedierea lui Bantuş Ştefan din funcţia de şef adjunct al DR Sud a IGPF, în condiţiile în care nu a fost examinată transferarea lui în funcţia de şef adjunct al DR Sud a IGPF în baza cererii de transfer din 03.01.2023 conform statelor noi de personal, funcţie identică cu cea din care a fost concediat Bantuş Ştefan, nu au fost constatată şi specificată în actul administrativ necesitatea şi scopul emiterii acestuia, rezultă ilegalitatea şi lipsa de proporţionalitate a răspunsului contestat, în contradicţie cu prevederile art. 29 alin. (1) şi (2) din Codul Administrativ.

Indică că de fapt funcţia deţinută de Bantus Stefan nu a fost redusă si nici reorganizată din punct de vedere funcţional în noile state de personal.

Menționează că potrivit prevederilor art. 119 alin. (1) din Codul administrativ, conţinutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert în corespundere cu prevederile art. 118 alin. (1)-(3) din Codul administrativ. (1) Motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. In motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Afirmă că nici una din constatările enumerate în ordinul IGPF cu *****s din 12.01.2023 nu corespund prevederilor legale nominalizate întrucât, ordinul contestat a fost emis în perioada în care angajatul Bantuş Ştefan se afla în deplasare de serviciu iar angajatorul avea obligaţia să îi menţină locul de muncă (funcţia), iar în mod ilegal funcţia a fost ”redusă” iar Bantuş Ştefan concediat. Deci, actul administrativ ordinul IGPF cu *****s din 12.01.2023 se loveşte de nulitate, deoarece contravine principiului legalităţii, reglementat la art. 21 alin. (1) Cod administrativ, Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative.

Susține că ordinul IGPF cu *****s din 12.01.2023 este unul absolut nemotivat, conţine temei eronat în situaţia în care descrie aprobarea și punerea în aplicare a statului de personal al Direcţiei regionale Sud dar a fost propusă verbal în ultima zi o funcţie din cadrul SPF Aeroportul International Chisinău, care nu face parte din cadrul Direcţiei regionale Sud, deci nu corespunde nici exigenţelor legii speciale, codului muncii, nici prevederilor Codului administrativ, activitatea autorităţii publice a fost exercitată contrar scopului legal, motiv pentru care urmează a fi anulat.

Indică că potrivit prevederilor art. 21 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, (1) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. (2) Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate, astfel, principiul legalităţii este unul obligatoriu spre a fi respectat la emiterea actului administrativ. însă, în contextul ilegalităţilor enunţate mai sus la emiterea actului administrativ, ordinul IGPF cu *****s din 12.01.20231 este evident că autoritatea emitentă a actului administrativ nu a respectat principiul legalităţii.

În contextul celor enunţate, rezultă că, ordinul IGPF cu *****s din 12,01.2023. emis de către Şeful Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, este unul superficial, nemotivat în modul stabilit de şi prevederile Codului administrativ, contravine prevederilor legale, fiind emis cu încălcarea procedurilor legale ale Codului administrativ si cu încălcarea art. 43 al Constituţiei Republicii Moldova ”Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiţii echitabile si satisfăcătoare de muncă, precum si la protecţia împotriva şomajului”.

Relevă că pornind de la constatările CtEDO, care în practica sa reţine că garanţiile unui proces echitabil în materie penală, stabilite de către Curtea Europeană, sunt aplicabile în egală măsură şi procedurilor disciplinare (cauza Vanjak v. Croaţia, hotărârea din 14.01.2010), luând în considerare atât gravitatea acuzaţiilor împotriva agentului public, cât şi consecinţele grave aplicabile, şi anume pierderea locului de muncă, în ciuda faptului că legislaţia operează cu categoria de răspundere disciplinară, şi nu penală.

Reiesind din circumstanţele expuse, procedurilor de încetare a raportului de muncă cu angajatul Bantus Stefan, prin emiterea ordinul IGPF cu *****s din 12.01,2023 este aplicabil. inclusiv, principiul in dubio pro reo. potrivit căruia orice dubiu se interpretează în favoarea salariatului.

Menționează că în contextul celor expuse, pe parcursul perioadei anului 2022 şi pînă în prezent din motivul că a fost hărţuit de către conducerea IGPF prin trimiterea sa în deplasare de serviciu, cînd de fapt prin decizia Judecătoriei Rîşcani a fost restabilit în funcţia de Şef adjunct al Direcţiei regionale Sud, calitatea vieţii sale s-a înrăutăţit foarte mult, datorită cheltuielilor de deplasare pe care le-a suportat, iar acest lucru a generat de faptul că nu putea să își asigure plata cheltuielilor pentru întreţinerea a trei copii minori, mai mult chiar, autoritatea publică l-a trimis în deplasare de serviciu fără acordul meu inclusiv în perioada anului 2021, 2022, 2023 în total aproximativ 9 luni de zile pentru care a fost nevoit să cheltuiască bani din bugetul familiei ca ulterior, la finele deplasării să prezinte încă și acte confirmative ca aceşti bani să îmi fie achitaţi de Direcţia regională Sud, o parte din care nici pînă în prezent nu au fost achitaţi.

Declară că toate aceste acţiuni ale autorităţii publice IGPF i-au creat suferinţe psihice şi morale, inclusiv pentru că a fost demoralizat de comportamentul autorităţii în pofida faptului că a sesizat practici ilegale, la fel pentru că a îndrăznit să conteste în instanţa de judecată deciziile ilegale şi abuzive ale IGPF, fapt confirmat de Hotărîrile Judecătoriei Rîşcani, carea anulat acele sancţiuni ilegale care mi le-a aplicat IGPF.

Declară că potrivit art.89 Codul muncii, (1) Salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin neeocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărîre a instanţei de judecată. Potrivit art.330 alin.(1) lit. b) Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul

pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligaţie survine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă.

În rezultat, solicită Bantuș Ștefan împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, privind constatarea ilegalităţii răspunsului ***** din 07.02.2023 asupra cererii prealabile a reclamantului Bantuş Ştefan ***** din 25.01.2023, anularea Ordinului IGPF cu *****s din 12.01.2023 cu privire la încetarea raportului de serviciu restabilirea reclamantului Bantuş Ştefan la locul de muncă obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de numire/reconfirmare în funcţia de şef adjunct al Direcţiei regionale Sud în temeiul cererii de transfer din 03.01.2023 încasarea salariului pentru absenţa forţată de la locul de muncă, obligarea efectuării înscrierilor în dosarul personal şi carnetul de muncă al reclamantului Bantuş Ştefan în parte ce ţine de vechimea în muncă cu includerea perioadei de absenţă forţată de la locul de muncă ca stagiu de activitate și efectuarea tuturor plăţilor sociale pentru perioada absenţei forţate de la muncă, încasarea prejudiciului moral cauzat reclamantului Bantuş Ştefan în mărime de 100 000 și a cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată reclamantul Bantuș Ștefan reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul pîrîtului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată din motivele invocate în referință.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, reclamantul în prezenta speță contestă acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, fiind susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *respinsă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Se reține din materialele cauzei și explicațiile părților că prin Hotărârea Guvernului pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1145/2018 cu privire la organizarea şi funcţionarea Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră nr. 520 din 22.07.2022, a fost aprobată structura nouă a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

Prin Ordinul IGPF ***** din 08.07.2022 reclamantul a fost trimis în deplasare în interes de serviciu în cadrul Direcţiei regionale Centru. începând cu data de 08.07.2022.

În scopul implementării Hotărârii Guvernului menţionată supra, prin Ordinul nr.599 din 05.12.2022 emis de Ministrul Afacerilor Interne a fost pus în aplicare Statul de personal al Direcţiei regionale Sud, precum şi a fost aprobat Statul de organizare al Direcţiei regionale Sud a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

La 07.12.2022 a fost emis ordinul IGPF *****cu privire la preavizarea angajaţilor (atenţie) Inspectoratului General al Politiei de Frontieră.

Consecvent, la 14.12.2022 reclamantul Bantuş Ştefan Ştefan a fost preavizat despre reducerea funcţiei deţinute de Şef adjunct al Direcţiei regionale Sud a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

Urmare a reducerii funcţiei deţinute comisarului-principal Bantuş Ştefan Ştefan i s-a propus funcţia de Ofiţer principal al Serviciului ordine publică şi intervenţii exploziv (atenţie) al Sectorului Politiei de Frontieră Aeroportul International Chisinău. Comisarul principal Bantuş Ştefan Ştefan a refuzat să fie numit în funcţia propusă (proces verbal nr. 01 din 11 ianuarie 2023).

În conformitate cu art. 38 alin. (5) din Legea nr. 288/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a fost preavizat despre faptul că funcţia deţinută de reclamant, Şef adjunct al Direcţiei regionale Sud a IGPF al MAI, a fost redusă în baza Ordinului MAI ***** din 05.12.2022.

Totodată, în preavizul respectiv, Bantus Ştefan a fost preîntâmpinat că potrivit normei prenotate la expirarea termenului de 30 zile calendaristice din momentul preavizării, în cazul

în care nu va accepta ofertele înaintate de către Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră al MAI, privind continuarea activităţii în una din funcţiile cu statut special disponibile, raportul de serviciu urmează a fi încetat.

La datat de 07.12.2022 a fost emis ordinul IGPF *****cu privire la preavizarea angajaţilor subdiviziunilor regionale ale Inspectoratului General al Politiei de Frontieră.

La data de 14.12.2022, reclamantul a fost preavizat despre reducerea funcţiei deţinute de şef adjunct al Direcţiei regionale Sud a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

Urmare a reducerii funcţiei ante-enunţate, reclamantului i s-a propus funcţia de ofiţer principal al Serviciului ordine publică şi intervenţii explozive a SPF „Aeroportul Internaţional Chişinău" a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

În dezacord cu aceste proceduri, Bantuş Ştefan a depus la sediul DR Centru, unde era în deplasare pe numele Şefului DR Centru Craevschi Oleg, cererea ***** din 20.12.2022, ulterior cererea prealabilă *****din 21.12.2022, în rezultat urmare a refuzului reclamantului de a accepta funcţia propusă de Inspectorat, a fost emis Ordinul*****din 12.01.2023 cu privire la încetarea raportului de serviciu cu reclamantul în speţă.

Se atestă că actul administrativ cu caracter individual contestat, în speţă Ordinul IGPF*****din 12.01.2023 cu privire la încetarea raportului de serviciu, a fost emis ca urmare a procesului de reorganizare a IGPF şi implicit a refuzului dlui Ştefan Bantuş de a accepta funcţia propusă în urma reorganizării.

Prin Ordinul MAI *****/2022 funcţia de Şef adjunct a DR Sud a fost redusă din care motiv reclamantului i s-a propus funcţia de ofiţer principal al Serviciului ordine publică şi intervenţii explozive a SPF „Aeroportul Internaţional Chişinău" a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

Astfel instanța conchide că Legislația în vigoare nu prevede expres obligativitatea angajatorului să acorde o perioadă de timp, pentru ca angajatul să decidă în privinţa funcţiei propuse.

Totodată conform ***art. 38 alin. (5) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016***

Articolul 38. Încetarea raportului de serviciu

(1) Raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situaţii:

a) prin demisie;

b) la atingerea limitei de vîrstă în serviciu, cu excepţia cazului stabilit la art.19 alin.(2);

c) după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, cu excepţiile stabilite de prezenta lege;

d) după expirarea perioadei determinate a raportului de serviciu sau în cazul reîncadrării unui alt funcţionar public cu statut special în locul său înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobată suspendarea sa din funcţie;

e) din motive de sănătate, în cazul stabilirii incapacităţii sale de a exercita funcţia publică cu statut special în conformitate cu decizia Comisiei medicale a Ministerului Afacerilor Interne;

f) în cazul lichidării entităţii din care face parte sau al reducerii postului său din statele de personal, dacă funcţionarul nu poate fi încadrat în altă funcţie publică cu statut special sau refuză transferul său într-o altă funcţie;

g) în cazul obţinerii calificativului "nesatisfăcător" ca urmare a evaluării performanţelor sale profesionale;

h) în cazul refuzului de a frecventa cursurile de formare profesională la care este trimis ca urmare a evaluării cu calificativul "satisfăcător";

i) în cazul transferului la o altă autoritate publică;

j) pentru încălcări repetate ale disciplinei de serviciu pe parcursul unui an sau pentru comiterea unei încălcări grave;

j[1]) pentru încălcarea obligaţiei prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a) din Legea nr.325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale;

k) pentru nerespectarea restricţiilor şi a interdicţiilor stabilite pentru funcţia publică cu statut special, prevăzute de prezenta lege;

l) pentru prezentarea de documente false, informaţii denaturate sau pentru tăinuirea unor fapte ce ar împiedica încadrarea sa în funcţia publică;

m) în cazul condamnării în baza unei sentinţe judecătoreşti definitive pentru fapte ce discreditează calitatea de funcţionar public cu statut special;

n) în cazul în care se stabileşte, printr-un act de constatare rămas definitiv, emiterea/adoptarea unui act administrativ, încheierea directă sau prin intermediul unei persoane terţe a unui act juridic, luarea sau participarea la luarea unei decizii fără soluţionarea conflictului de interese real în conformitate cu prevederile legislaţiei privind reglementarea conflictelor de interese;

o) în cazul constatării stării de incompatibilitate, fapt stabilit printr-un act de constatare rămas definitiv;

p) în cazul nedepunerii declaraţiei de avere şi interese personale sau al refuzului de a o depune în condiţiile art.27 alin.(2) din Legea nr.132/2016 cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate;

q) în cazul în care instanţa de judecată dispune, printr-o hotărîre irevocabilă, confiscarea averii sale nejustificate;

r) odată cu pierderea cetăţeniei Republicii Moldova;

s) în caz de deces;

t) în caz de nepromovare a examenelor la cursurile de formare iniţială;

u) în cazul obţinerii calificativului "nesatisfăcător" la evaluarea activităţii sale profesionale după expirarea perioadei de probă;

v) odată cu retragerea dreptului de acces la secretul de stat dacă funcţionarul nu poate fi încadrat ori refuză transferul într-o altă funcţie publică cu statut special compatibilă cu domeniul său de activitate şi care nu prevede acces la secretul de stat;

w) în cazul refuzului de a depune jurămîntul.

(2) Încetarea raportului de serviciu al funcţionarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin.(1) lit. f)–l), t) şi u) are loc prin concedierea funcţionarului public cu statut special la iniţiativa angajatorului sau a persoanei împuternicite de către acesta.

(3) Încetarea raportului de serviciu al funcţionarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin.(1) lit.b)–e), m)–s), v) şi w) are loc în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor.

(4) În cazul acumulării premiselor ce determină aplicarea prevederilor alin.(1) lit.c), raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate fi prelungit prin acordul

comun al părţilor. Prelungirea nu poate depăşi condiţiile de limită de vârstă stabilite la art.19 alin.(1) şi se poate stabili succesiv, pe perioade determinate, cuprinse între 6 luni şi 3 ani. Prevederile prezentului alineat se aplică corespunzător şi persoanelor care au pensia stabilită în condiţiile Legii asigurării cu pensii a militarilor şi a persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr.1544/1993.

(5) În cazul încetării raportului de serviciu în condiţiile alin.(1) lit.f), angajatorul este obligat să-i acorde funcţionarului public cu statut special un preaviz de 30 de zile calendaristice, cu reducerea programului de muncă cu pînă la 2 ore zilnic, cu menţinerea plăţilor salariale cuvenite. Termenul de preavizare nu include perioada în care funcţionarul public cu statut special se află în concediu de odihnă, în concediu de studii, nici perioada suspendării sale din funcţie din motive de boală sau traumă.

(6) Preavizarea în legătură cu încetarea raportului de serviciu pentru un alt motiv decît cel prevăzut la alin.(1) lit.f) nu este obligatorie.

(7) Transferul funcţionarului public cu statut special între autorităţile administrative ale Ministerului Afacerilor Interne sau la alte autorităţi se face cu acordul scris al angajatului şi angajatorului sau al persoanei împuternicite de către angajator.

Potrivit ***art. 88 alin. (1) lit. c) din Codul Muncii***, (1) Angajatorul este în drept să concedieze salariaţii de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art.86 alin.(1) lit.b) şi c)) doar cu condiţia că:

c) o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcţie) în cadrul unităţii respective (cu condiţia că astfel de loc de muncă (funcţie) există la unitate, iar salariatul preavizat întruneşte cerinţele necesare pentru suplinirea acestuia);

La 24.02.2022 prin Hotărârea Parlamentului nr. 41 a fost declarată stare de urgenţă pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Conform art. 20 lit. f) din Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgenţă, de asediu şi de război, pe durata stării de urgenţă, în funcţie de situaţia concretă, pot fi aplicate următoarele măsuri: stabilirea unui regim special de lucru pentru agenţi economici şi instituţii publice [...].

Astfel coraborând reglementările menţionate supra cu dispoziţiile art. 33 alin. (3) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, art. 174 alin. (1) din Codul muncii, precum şi pct. 16 din Dispoziţia nr. 1 din 24 februarie 2022 a Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova, putem notifica că scopul urmărit prin trimiterea în deplasare în interes de serviciu a reclamantului a fost asigurarea unei activităţi normale a subdiviziunilor IGPF, în speţă a Direcţie regionale Centru a IGPF fiind o măsură obligatorie luată de către Şeful IGPF, în condiţiile stării de urgenţă instituite pe teritoriul Republicii Moldova şi a regimului intensiv de muncă a funcţionarilor publici cu statut special din cadrul Poliţiei de Frontieră, astfel Bantuş Ştefan fiind trimis în deplasare cu scopul de a acorda suport colegilor din cadrul DR Centru în activitatea de serviciu.

Totodată se atestă că încetarea raportului de serviciu cu reclamantul Bantuș Ștefan nu a avut loc la discreţia arbitrară a angajatorului IGPF dar ca urmare a procesului de reorganizare a instituţiei şi implicit a refuzului reclamantului de a accepta funcţia propusă.

Mai mult, se reține că prin scrisoarea ***** din 25.10.2022 Inspectoratul a informat Sindicatul „Frontiera” despre reducerea statelor de personal şi necesitatea propunerii funcţiilor, conform noii structuri, precum şi a solicitat furnizarea listei efectivului IGPF care sunt membri de sindicat.

Se reține din explicațiile reprezentantului autorității publice pîrîte că răspuns la scrisoarea ante-enunţată Inspectoratul nu a recepţionat, totodată în acest context, s-a solicitat prezenţa reprezentantului Sindicatului „Frontiera” la propunerile funcţiilor angajaţilor DR Sud a IGPF.

Se atestă că în speţă, organizaţiei sindicale primare a sindicatului „Frontiera” comisar-şef Sîrbu Steluţa a semnat pe Procesul-verbal cu privire la refuzul funcţiei de către dl Ştefan Bantuş, respectiv, Organul Sindical cunoaşte despre procedura administrativă efectuată în privinţa reclamantului.

Instanţa atestă că, Curtea Constituţională în Hotărârea nr.34/2017, subliniază că ” 45. Curtea subliniază că sindicatele reprezintă o modalitate de exercitare a libertăţii la asociere. 46. Valoarea constituţională a sindicatelor şi rolul acestora în raporturile de muncă sunt consacrate în articolul 42 din Constituţie. În vederea apărării intereselor salariaţilor, norma constituţională garantează dreptul acestora de a întemeia şi, respectiv, a se afilia la sindicate. Alineatul (2) din acelaşi articol relevă scopul sindicatelor, care este de a contribui la apărarea intereselor profesionale, economice şi sociale ale salariaţilor.72. Astfel, condiţionarea concedierii salariatului de acordul organului sindical poate afecta mecanismele economico-financiare ale întreprinderii, cum ar fi structura de producţie, bugetul de venituri şi cheltuieli, natura şi volumul contractelor comerciale încheiate de unitate. 73. De asemenea, în cazul opunerii sindicatului la concedierea salariatului poate fi încălcat şi dreptul de proprietate al angajatorului, deoarece acesta este nevoit să continue contractul individual de muncă şi să plătească salariatului drepturile salariale. 74. Astfel, deşi în activitatea lor sindicatele sunt independente şi nu sunt supuse unui control sau subordonări, acestea nu pot dispune de un drept de veto în privinţa deciziilor de concediere a salariaţilor emise de angajator. 75. Prin urmare, dreptul de veto al organelor sindicale este neproporţional scopului legitim de protecţie a drepturilor salariaţilor în raport cu drepturile angajatorului în procesul de organizare a funcţionării unităţii. 76. Or, consolidarea libertăţii sindicale în schimbul limitării dreptului la libera iniţiativă economică şi a activităţii de întreprinzător şi, respectiv, a dreptului de proprietate al angajatorului nu reprezintă o soluţie legislativă proporţională cu scopul urmărit”.

Conform **articolului 13** ***din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016***

În funcţiile publice cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne poate fi angajată orice persoană, indiferent de rasă, naţionalitate, etnie, sex, religie sau origine socială, care întruneşte cumulativ următoarele cerinţe:

a) deţine cetăţenia Republicii Moldova;

b) cunoaşte limba de stat;

c) a atins vîrsta de 18 ani;

d) este aptă din punct de vedere medical pentru exercitarea funcţiei, conform deciziei Comisiei medicale a Ministerului Afacerilor Interne;

e) are studiile necesare pentru funcţia în care urmează să fie angajată;

f) nu are antecedente penale;

f[1]) nu are, în ultimii 5 ani, în cazierul privind integritatea profesională, înscrieri cu privire la rezultatul negativ al testului de integritate profesională pentru încălcarea obligaţiei prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a) din Legea nr.325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale;

g) nu are calitatea de bănuit, învinuit sau inculpat în cadrul unui proces penal;

h) are o reputaţie ireproşabilă;

i) în ultimii 5 ani nu a fost concediată dintr-o funcţie publică cu statut special pentru încălcarea disciplinei de serviciu, nu i-a încetat contractul individual de muncă pentru motive disciplinare sau nu a fost destituită dintr-o funcţie publică, conform art.64 alin.(1) lit.a), b) şi f) din Legea nr.158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public;

j) nu este membru al unui partid politic, al unei organizaţii social-politice sau al unei organizaţii interzise de lege;

k) corespunde cerinţelor speciale prevăzute de legislaţie;

l) nu are interdicţia de a ocupa o funcţie publică sau de demnitate publică, ce derivă dintr-un act de constatare al Autorităţii Naţionale de Integritate.

Totodată instanța reține că neacceptarea de către reclamant a funcției vacante propuse spre ocupare nu-i poate fi imputată angajatorului. Or, prin menţiunea conţinută procesul-verbal privind propunerea funcției din 13.01.2023, se confirmă faptul că Bantuş Ştefan a refuzat funcţia propusă.

Mai mult, conform ***art. 33 alin. (1-2) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016***

(1) Transferul funcţionarului public cu statut special presupune numirea acestuia într-o funcţie vacantă sau temporar vacantă în cadrul aceleiaşi autorităţi administrative sau într-o altă autoritate administrativă a Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Transferul funcţionarului public cu statut special se face într-o funcţie echivalentă cu cea deţinută sau într-o funcţie de nivel inferior la cererea scrisă a funcţionarului.

(3) Trimiterea în deplasare în interes de serviciu a funcţionarului public cu statut special se realizează conform prevederilor Codului muncii.

(4) În caz de transfer în interes de serviciu, la iniţiativa angajatorului sau a persoanei împuternicite de către acesta, în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, într-o funcţie publică cu statut special care necesită mutarea într-o altă localitate, funcţionarul public cu statut special beneficiază de o indemnizaţie de transfer echivalentă cu un salariu lunar plus 50% din salariul său lunar pentru fiecare membru de familie, de asemenea de compensarea cheltuielilor pentru transportul bunurilor personale şi al membrilor de familie care îl însoţesc.

Prin urmare, instanța conchide că angajatorul are obligația de a respecta 2 condiții şi anume, transferul angajatului să aibă loc în cadrul aceleiaşi autorităţi din cadrul MAI şi transferul să fie într-o funcţie echivalentă sau de nivel inferior.

Astfel se reține din speță că angajatorul a respectat aceste 2 condiții când a propus reclamantului funcția de ofițer principal al Serviciului ordine publică şi intervenţii explozive a SPF „Aeroportul Internaţional Chişinău" a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră deoarece SPF AIC face parte din aceiaşi autoritate administrativă, iar alegaţiile reclamantului că angajatorul urma să-i identifice o altă funcţie echivalentă în cadrul sistemului MAI este o interpretare subiectivă şi eronată a cadrului normativ a ultimului.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Totodată, instanța judecătorească a stabilit respectarea de către autoritatea publică pîrîtă a prevederilor legale sub aspectul inițierii procedurii administrative, motivării actelor administrative contestate prin prisma prevederilor art. 118 din Codul administrativ, precum și a dreptului discreționar consfințit în art. 225 alin. (2) Cod Administrativ, soldată cu emiterea Ordinului IGPF cu *****s din 12.01.2023 cu privire la încetarea raportului de serviciu restabilirea reclamantului Bantuş Ştefan la locul de muncă.

În context prin limitele permise de art. 4 din Constituţie de a aplica şi interpreta dispoziţiile constituţionale privind drepturile şi libertăţile omului în concordanţă cu actele internaţionale la care Republica Moldova este parte, reţinem că, prin prisma art. 6 § 1 din Convenţia Europeană, precum şi prin prisma jurisprudenţei Curţii Europene, dreptul de acces la justiţie poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cât timp acestea sunt rezonabile şi proporţionale cu scopul urmărit.

Curtea Europeană menţionează că accesul la justiţie poate fi limitat, în special prin instituirea condiţiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (*Guérin contra Franţei, 29 iulie 1998, §37).*

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că dezideratele reliefate supra au fost respectate, iar argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine constatarea ilegalităţii răspunsului ***** din 07.02.2023 asupra cererii prealabile a reclamantului Bantuş Ştefan ***** din 25.01.2023, anularea Ordinului IGPF cu *****s din 12.01.2023 cu privire la încetarea raportului de serviciu restabilirea reclamantului Bantuş Ştefan la locul de muncă, care au fost emise în corespundere cu legea fiind întemeiate pe fond. Or, de către autoritatea pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ și ultimul este emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ

individual defavorabil emis în privința reclamantului legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

Astfel nefiind stabilite careva temeiuri de anulare a Ordinului IGPF cu *****s din 12.01.2023 cu privire la încetarea raportului de serviciu restabilirea reclamantului Bantuş Ştefan la locul de muncă, instanța ținînd cont de dreptul discreționar al pîrîtului în acest sens, va respinge ca neîntemeiată și pretenția reclamantului cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de numire/reconfirmare în funcţia de şef adjunct al Direcţiei regionale Sud în temeiul cererii de transfer din 03.01.2023 încasarea salariului pentru absenţa forţată de la locul de muncă, obligarea efectuării înscrierilor în dosarul personal şi carnetul de muncă al reclamantului Bantuş Ştefan în parte ce ţine de vechimea în muncă cu includerea perioadei de absenţă forţată de la locul de muncă ca stagiu de activitate și efectuarea tuturor plăţilor sociale pentru perioada absenţei forţate de la muncă.

Referitor la pretenţia reclamantului privind încasarea prejudiciului moral, instanța o consideră neîntemeiată şi pasibilă de respingere din următoarele considerente.

Astfel, la examinarea cerinței privind compensarea prejudiciului moral instanța conchide că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

Prin prisma art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Instanța reţine că, obligaţia de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral o exercită partea vătămată, de aceea în cerere despre compensarea prejudiciului moral trebuie să indice de către cine, în ce circumstanţe şi în baza a căror acţiuni (inacţiuni) i-au fost cauzate suferinţele morale (psihice) sau fizice, prin care se manifestă acestea.

Astfel la determinarea mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în consideraţie atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţii vătămate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt.

Prin urmare raportînd norma indicată supra și ținînd cont de faptul că reclamantul nu a probat cauzarea din partea pîrîtului a unor suferințe psihice sau lezarea unor alte drepturi nepatrimoniale ce urmează a fi compensate în bani, instanța va respinge pretenția reclamantului cu privire la repararea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată.

Totodată avînd în vedere netemeinicia acțiunii, instanța avînd la bază prevederile art. 94 Cod de Procedură Civilă va respinge și pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Bantuș Ștefan împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, privind constatarea ilegalităţii răspunsului ***** din 07.02.2023 asupra cererii prealabile a reclamantului Bantuş Ştefan ***** din 25.01.2023, anularea Ordinului IGPF cu *****s din

12.01.2023 cu privire la încetarea raportului de serviciu restabilirea reclamantului Bantuş Ştefan la locul de muncă obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de numire/reconfirmare în funcţia de şef adjunct al Direcţiei regionale Sud în temeiul cererii de transfer din 03.01.2023 încasarea salariului pentru absenţa forţată de la locul de muncă, obligarea efectuării înscrierilor în dosarul personal şi carnetul de muncă al reclamantului Bantuş Ştefan în parte ce ţine de vechimea în muncă cu includerea perioadei de absenţă forţată de la locul de muncă ca stagiu de activitate și efectuarea tuturor plăţilor sociale pentru perioada absenţei forţate de la muncă, încasarea prejudiciului moral cauzat reclamantului Bantuş Ştefan în mărime de 100 000 și a cheltuielilor de judecată.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către Bantuș Ștefan împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, privind constatarea ilegalităţii răspunsului ***** din 07.02.2023 asupra cererii prealabile a reclamantului Bantuş Ştefan ***** din 25.01.2023, anularea Ordinului IGPF cu *****s din 12.01.2023 cu privire la încetarea raportului de serviciu restabilirea reclamantului Bantuş Ştefan la locul de muncă obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de numire/reconfirmare în funcţia de şef adjunct al Direcţiei regionale Sud în temeiul cererii de transfer din 03.01.2023 încasarea salariului pentru absenţa forţată de la locul de muncă, obligarea efectuării înscrierilor în dosarul personal şi carnetul de muncă al reclamantului Bantuş Ştefan în parte ce ţine de vechimea în muncă cu includerea perioadei de absenţă forţată de la locul de muncă ca stagiu de activitate și efectuarea tuturor plăţilor sociale pentru perioada absenţei forţate de la muncă, încasarea prejudiciului moral cauzat reclamantului Bantuş Ştefan în mărime de 100 000 și a cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii